

ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2559

The English Learning Problem of First Year Students, Buddhachinaraj Buddhist College,

Mahachulalongkornrajavidyalaya University in the Academic year 2016

Mr.Chumphot Onsuang

Mr.Damrong Mapawongse

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในด้านทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนิสิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ปีการศึกษา 2559 กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิต ปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช จำนวน 103 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. นิสิตบรรพชิตจะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านิสิตคฤหัสถ์ 2. สาขาวิชาที่ประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษมาก คือ สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ สาขาวิชารัฐศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชาจริยศึกษา 3. ในด้านทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชาของวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มีปัญหาในด้านทักษะการอ่าน มากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน และทักษะการพูด ตามลำดับ

คำสำคัญ: ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ, ทักษะด้านภาษา

Abstract

The purpose of this research was to study the English learning problem of the 1st year students in the academic year 2016 at Buddhachinaraj Buddhist College Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The samples were 103 heads of 1st year students. The research tools were four forms of questionnaires. Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation. 1. Monk students had a problem in English four skills more than Lay students. 2. The English learning problem of any field of studies were Philosophy, Buddhist Management, Political Science, English and Moral Study 3. The English Learning problem in 4 skills of the 1st year students were reading, listening, writing and speaking.

Key Words : The English Learning problem, Language skills

บทนำ

การติดต่อสื่อสารของมนุษย์ตั้งแต่อดีตถึงยุคแห่งเทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบันสื่อกลางที่ทำให้ประสบความสำเร็จคือภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือเรียน ภาพยนตร์ อีเมลล์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางทั้งสิ้น สำหรับประเทศไทยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ได้มองเห็น

ประโยชน์และความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ปัจจุบันภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนได้เรียนเป็นวิชาหลักตั้งแต่ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนในระดับมหาวิทยาลัย ภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่สำคัญเช่นเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากทุกมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนในระดับนี้จะต้องเรียนทุกคน โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ ที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรแม้ว่านักศึกษาจะใช้เวลาในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษามาแล้วอย่างน้อย 6 ปี เพราะการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเป็นการเรียนการสอนแบบภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถนำไปใช้สื่อสารได้อย่างจริงจัง ในระดับอุดมศึกษา ภาษาอังกฤษนั้นเป็นการแสวงหาความรู้แต่สภาพการเรียนการสอนยังเป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์และคำศัพท์เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในประเทศไทยยังไม่เพียงพอเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาและปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับพระภิกษุสามเณร และคฤหัสถ์ ที่ได้จัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับพื้นฐาน สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชา โดยนิสิตจะต้องเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่อไปคือ ภาคการศึกษาที่ 1 รหัส 116 ภาษาอังกฤษเบื้องต้น 2 หน่วยกิต ภาคการศึกษาที่ 2 รหัส 117 ภาษาอังกฤษขั้นสูง 2 หน่วยกิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป (วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช . 2552 : 16) จากการติดตามประเมินนิสิตที่เรียนจบไปแล้วพบว่านิสิตส่วนใหญ่ที่จบจากวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช จะมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษจึงทำให้นิสิตบางส่วนขาดโอกาสอันดีในการทำงาน คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ปีการศึกษา 2559 เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษตามตัวแปรคือ สถานภาพ และสาขาวิชา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดดังนี้

1. ประชากร คือ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ปีการศึกษา 2559 ทั้ง 5 สาขาวิชา จำนวน 140 รูป/คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ปีการศึกษา 2559 ทั้ง 5 สาขาวิชา จำนวน 103 รูป/คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น
3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา
ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพ แบ่งเป็น บรรพชิต คฤหัสถ์ สาขาวิชา แบ่งออกเป็น 6 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 4 “ศาสตร์พระราชากับการสร้างสังคมอุดมปัญญาในยุคไทยแลนด์ 4.0”

วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2561 ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการวิจัยดังนี้

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตชั้นปีที่หนึ่ง ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับพื้นฐาน ของวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 187 รูป/คน ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำแนกตามคณะวิชาและสถานภาพ

สาขาวิชา	ชั้นปีที่1		
	บรรพชิต	คฤหัสถ์	รวม
ปรัชญา	6	-	6
พระพุทธศาสนา	20	-	20
ภาษาอังกฤษ	15	12	27
สังคมศึกษา	8	7	15
รัฐประศาสนศาสตร์	50	53	103
การสอนภาษาไทย	11	6	16
รวม	110	78	187

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการท่ววิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่ว ๆ ไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา ในการเรียนภาษาอังกฤษตามกิจกรรมต่างๆ ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาขอบเขตของเนื้อหา จากเอกสาร วารสาร และวิทยานิพนธ์ แบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับโดยมีเกณฑ์ การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง มีปัญหาในทักษะนั้นมากที่สุด

4 หมายถึง มีปัญหาในทักษะนั้นมาก

3 หมายถึง มีปัญหาในทักษะนั้นปานกลาง

2 หมายถึง มีปัญหาในทักษะนั้นน้อย

1 หมายถึง มีปัญหาในทักษะนั้นน้อยที่สุด

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

2.1 ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปัญหา จากเอกสาร วารสาร หนังสือ และวิทยานิพนธ์

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา

2.3 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 2.1-2.2 มาสร้างแบบสอบถามโดยยึดจุดประสงค์รายวิชาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย

2.4 นำร่างแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาที่จะวัดผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ได้แก่

2.4.1 ดร.คุณากร คงชนะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิในการสอนภาษาอังกฤษ

2.4.2 ผศ.ดร.อุษา พัดเกิด อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ทรงคุณวุฒิในการสอนภาษาอังกฤษ

2.4.3 ผศ.ดร.อภิพันธ์ วิศิษฎ์ใจงาม อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิในการสอนภาษาอังกฤษ

2.5 แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.6 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยง (reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ

2.7 นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงเป็นครั้งสุดท้าย จากนั้นจึงนำไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป (แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แสดงอยู่ในภาคผนวก)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
2. รวบรวมแบบสอบถามที่นำไปสอบถามแล้วมาทำการคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อตรวจคำตอบ ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 103 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 มีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ 7 ฉบับ คิดเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ร้อยละ 93.20

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วแยกแบบสอบถามออกเป็น กลุ่มตามตัวแปรที่จะศึกษา
2. วิเคราะห์ระดับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละกิจกรรมตามทักษะโดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าคะแนนเฉลี่ยมาเทียบเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถาม และจะนำเสนอออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร

$$\text{สูตร } P = \frac{n \times 100}{N}$$

เมื่อ

p	=	ค่าร้อยละ
n	=	จำนวนข้อมูลแต่ละประเภท
N	=	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษใน 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ของนิสิต ชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชา วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (X: Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D : Standard Deviation)

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้แต่ละชุดถือเกณฑ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียน ภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยกำหนด ตัวเลือกของคำตอบเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นบรรพชิต ร้อยละ 70.80 และเป็นคฤหัสถ์ ร้อยละ 29.20 สาขาวิชาที่นิสิต ชั้นปีที่ 1 เลือกเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราชส่วนมากคือ สาขาวิชาการบริหารรัฐกิจ ร้อยละ 59.40 รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 15.60 สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ ร้อยละ 14.60 สาขาวิชาจริยศึกษา ร้อยละ 6.30 และสาขาวิชาปรัชญา ร้อยละ 4.20

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปี 2551 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) เมื่อพิจารณาในรายทักษะพบว่า

ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ทักษะในการอ่าน คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3.60 และปัญหาในการอ่าน ภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับมาก คือ การอ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.72 รองลงมา คือ การอ่านคำชี้แจงในการทดสอบที่เป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56 การอ่านประกาศ โฆษณาที่เป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.50

ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ทักษะการฟัง คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.51 ปัญหาที่พบมาก คือ การฟัง วิทยุภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.55 รองลงมาคือ การฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.52 และ การฟังภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.52

ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ทักษะการเขียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3.50 ปัญหาที่พบบ่อยคือ การเขียนรายงานเป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.60 รองลงมาคือ การจดคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.55 การเขียนคำบรรยายสิ่งต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ทักษะการพูด คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3.48 ปัญหาที่พบบ่อยคือ พูดอธิบายหรือรายงานหน้าชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56 พูดแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56 รองลงมาคือ พูดเชื้อเชิญเป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.54

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษด้าน สถานภาพ และสาขาวิชา โดยภาพรวมแล้ว นิสิตบรรพชิต จะมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนนิสิตคฤหัสถ์ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.00 ในด้านสาขาวิชา พบว่า โดยรวมแล้วปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.49 สาขาวิชาที่มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก คือ สาขาวิชาปรัชญา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.74 สาขาวิชารัฐศาสตร์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.55 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.29 และสาขาวิชาจริยศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.95

สรุปอภิปรายผล

1. ด้านส่วนตัวนิสิต

จากการวิจัยพบว่า สถานภาพก็มีผลต่อปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะจากการวิจัยพบว่า นิสิตคฤหัสถ์ มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.00 ในขณะที่ นิสิตบรรพชิตมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.58 ซึ่งจะเห็นได้ว่า นิสิตคฤหัสถ์จะมีพื้นฐานภาษาอังกฤษดีกว่าบรรพชิต สอดคล้องกับ ฮุย เอียน รุทซ์ฮุย ลง และ ฟลอยด์ (1999) ศึกษาถึงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ของไต้หวัน ผลการศึกษา พบว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันและการทำงานในอนาคต นักศึกษาต้องการวิชา ภาษาอังกฤษ พื้นฐานที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการฟังและความต้องการเวลามากกว่า 1 ปีสำหรับการเรียน ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย

2. ด้านสาขาวิชา

จากการวิจัยพบว่า สาขาวิชาที่นิสิตเลือกเรียนก็มีผลต่อปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน เพราะนิสิตที่ไม่ค่อยสนใจในรายวิชาภาษาอังกฤษ ก็จะเลือกเรียนในสาขาวิชาอื่นๆ จึงทำให้ค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีมากกับนิสิตกลุ่มนี้ โดยนิสิตที่มีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก คือ สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาพระพุทธศาสนา และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รองลงมาอยู่ในระดับกลาง คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชาสังคมศึกษาและสาขาวิชาการสอนภาษาไทย

3. ด้านทักษะ ทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน

จากการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านทักษะการอ่าน เป็นปัญหาที่นิสิตประสบปัญหามากที่สุด ทั้งนี้อาจจะสืบเนื่องมาจาก ตัวนิสิตเองมีปัญหาในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นภาษาอังกฤษ การอ่านคำชี้แจงในการทดสอบที่เป็นภาษาอังกฤษ การอ่านประกาศโฆษณาที่เป็นภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ปัญหาที่พบบ่อย คือ การฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษ การฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษ และการฟังภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ รองลงมาในระดับปานกลาง ได้แก่ ทักษะการเขียน ปัญหาที่พบบ่อยคือ การเขียนรายงานเป็นภาษาอังกฤษ รองลงมา

คือ การจดคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ การเขียนคำบรรยายสิ่งต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ ทักษะการพูด ปัญหาที่พบมากคือ พูดอภิปรายหรือรายงานหน้าชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็น พูดแสดงความเห็นเป็นภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ พูดเชื้อเชิญเป็นภาษาอังกฤษ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพได้ ซึ่งโดยภาพรวมแล้วนิสิตยังขาดความเอาใจใส่ กระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เมธาพันธ์ โพธิ์ธีรโรจน์ และคณะ, (2550: วิจัย) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็น สามเณร มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่เป็นนิสิตกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่1 และจำนวนนิสิตที่กำลัง ศึกษาในส่วนกลางและที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาเขตต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทั่วประเทศมีจำนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีสถานภาพ และอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเรียน การสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ควรจัดให้มีกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นิสิตได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากประสบการณ์จริง โดยอาจารย์ผู้สอน ควรดูแลเอาใจใส่ และให้คำปรึกษาถึงแนวทางในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนิสิตให้มากขึ้น และติดตามผล ประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ต่อไป อีกทั้งควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนในด้านทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยให้นิสิตได้ฝึกจากประสบการณ์จริง ทั้งนี้ นิสิตควรให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความกระตือรือร้นในการเรียนให้มากขึ้น เพื่อที่จะพัฒนาตนเองให้มี ความรู้ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

เอกสารอ้างอิง

ชลธิชา นานาม, (2551), การศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของ นักศึกษาและ อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, สารนิพนธ์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
เมธาพันธ์ โพธิ์ธีรโรจน์ ผศ.ดร. และคณะ, (2550), การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย.